

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Конкурс за заемане на академичната длъжност доцент по специалност „Латински език за медицински цели“, професионално направление 2.1. Филология, област на висшето образование 2. Хуманитарни науки, обявен за нуждите на Медицински университет – Варна „Проф. д-р Параскев Стоянов“ в ДВ, бр. 17/26.02.2021 г.

КАНДИДАТ: ст. преп. Надежда Данова Амуджиева, д.ф.

АВТОР НА СТАНОВИЩЕТО: доц. д-р Драгомира Вълчева, Катедра по класическа филология, ФКНФ, СУ „Св. Климент Охридски“; избрана за член на научно жури със заповед на Ректора на МУ-Варна № Р-109-201/26.04.2021 г.

Конкурсът е обявен в съответствие с изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България, Правилника за прилагане на ЗРАСРБ и Правилника за развитието на академичния състав в МУ-Варна. Единствен кандидат по конкурса е ст. преп. Надежда Амуджиева, д.ф., която е подала всички необходими документи, покривайки същевременно и минималните национални наукометрични изисквания за длъжността доцент.

Академичният развой на д-р Надежда Амуджиева може да бъде оприличен на разказ за постоянно покоряване на нови територии. През 1993 г. тя завършва СУ „Св. Климент Охридски“ с магистърска степен по Класическа филология. Следва магистратура по право, придобита през 2010 г. във Варненския свободен университет „Черноризец Храбър“. През 2017 г. защитава докторат на тема „Терминографски стратегии при преподаването на клинична терминология на студенти по медицина“ във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Междувременно не престава да преподава старогръцки и латински език, било за общи, било за специални цели, в редица български университети.

Многостранната образованост и преподавателският опит на д-р Амуджиева намират отзвук в нейните изследователски интереси и научни публикации. На настоящия конкурс тя се явява с две монографии, едната от които е основана на докторската ѝ дисертация, и със 16 статии, които покриват широк спектър от научни полета: клинична терминология, методика на обучението по класически езици, терминография, електронно образование, теория и техники на превода, история на медицината, латински език за юридически цели. Повечето от тях представляват ценен принос към съответните области.

Тук ще насоча вниманието си върху хабилитационния *magnum opus* на д-р Амуджиева – нейната монография, озаглавена „Образно-сетивни названия на клиничните термини от гръцки и латински произход (поглед зад завесата на терминологичното название)“, издадена през 2021 г. от варненското издателство Стено. Книгата се състои от въведение (с. 15-20), четири глави (с. 21-164), заключение (с. 165-169), три приложения с речници на термини (с. 170-200) и библиография (с. 201-215).

Както е заявено в уводната част, изследването има за цел да предложи систематичен подход към механизмите за образуване на образно-сетивни термини, за да обостри съзнанието както на медиците, така и на потребителите извън „дискурсната общност“ относно информативната страна на клиничната терминология, силно накърнена в наши дни, тъй като гръцкият и латинският отдавна са престанали да фигурират в курикулума на задължителното образование. Бих казала, че книгата отлично изпълнява зададената цел.

Особено стойностни и иновативни са втората глава, в която се предлагат и описват подробно пет различни модела за класифициране на образно-сетивните термини, както и глави трета и четвърта, които илюстрират приложението на класификациите върху корпус от 355 терминологични единици. Образно-сетивните термини, формирани посредством метафори и метонимии, са подложени на стриктно класифициране според критерии от структурен, семантичен, синтактичен и

прочее порядък в Глава III. Установява се например, че моноксемни термини като *cataracta*, *sycosis*, *elephantiasis*, *incarceratio* и *erosio* представляват проекции на семантични области, обозначени с етикетите „природни обекти и явления“, „растителен свят“, „животински свят“, „човек, социум, бит“, „състояния, процеси, действия и дейности“. Втората голяма група образно-сетивни термини, които се образуват чрез процес на сравняване с помощта на компараторите *-oid-*, *pseudo-*, *-ideus* and *-formis* (напр. *eunuchoidismus*, *pseudoarthrosis*, *mucoideus*, *pulsus filiformis*), се обсъждат в Глава IV. Страниците на тези глави са изпъстрени с множество полезни таблици, които дават възможност на читателя да прави бързи и информативни справки, след като вече се е запознал с изчерпателните обяснения, подсигурени от основния текст.

Бих препоръчала на автора да преразгледа два-три кратки пасажа, свързани с етимологията на термина *ephelides*, както и с етимологиите и дефинициите на *hemeralopia* and *nyctalopia* (с. 100-101). Префиксът ἐχο- (вместо εξ-) и терминът ἄσκειῖτη (вместо ἄσκίτης) също се нуждаят от корекция (с. 103 и 113). Трябва да се отбележи, че тези дребни неточности по никакъв начин не накърняват високата научна и педагогическа стойност на изследването.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ. Със своя образователен бекграунд – ползотворно и респектиращо съчетание от класическа филология и право, подплатено с дългогодишен дидактичен стаж в областта на медицинския латински, д-р Амуджиева е идеалният кандидат за академичната длъжност доцент по специалност „Латински език за медицински цели“, професионално направление 2.1. Филология. Поради това горещо препоръчвам на уважаемото жури да гласува за избирането ѝ на тази длъжност.

София, 11 юни 2021 г.

доц. д-р Драгомира Вълчева